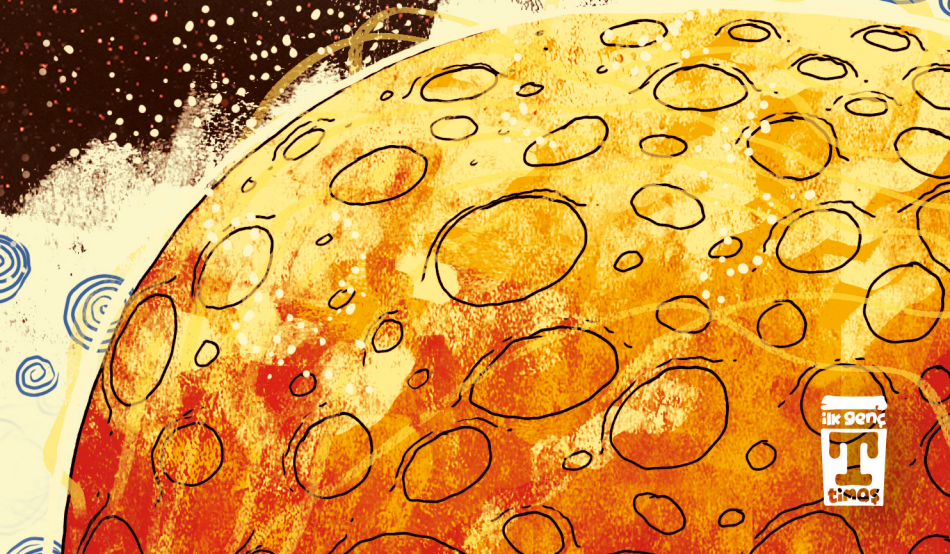
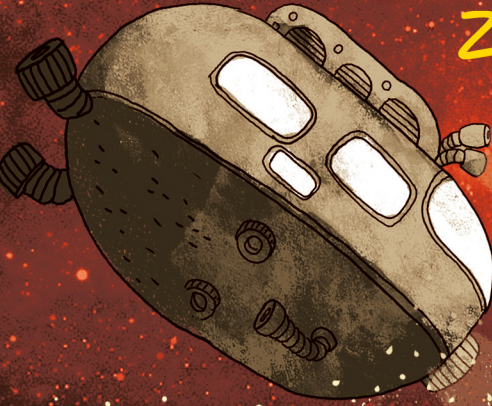

MERKÜR'DE KARŞILAŞMA

Zübeyir Tokgöz

MERKÜR'DE KARŞILAŞMA

Soğuk ve yıldızlı bir Ankara gecesi idi. Ahlatlıbel'in yapay ormanından esen sert rüzgâr Ece'nin uzun saçlarını bir o yana bir bu yana savuruyordu. Ece beresini giymeden dışarı çıktığına pişman olmuştu. Önemli bir uzay gözlemi yapmayacak olsa sıcacık odadan dışarı hiç çıkmazdı. Yanaklarına çarpan bozkır ayazı bir kırbaç acısı gibi canını yakıyordu. Doğrusu soğğun kendisini bu kadar çok üşüteceğini hiç düşünmemişti. Geriye dönüp gözlem zamanlarında konakladığı konukevinden beresini almayı düşündü. Fakat zaman kaybetmemek için bu düşüncesinden vazgeçti. Çünkü gözlemevi yerleşkesindeki büyük teleskopun bulunduğu binaya çok yaklaşıyordu.

Geriye dönerse kaybedeceği zamanın, Merkür gezegenine yapacağı gözlem saatinden gideceğini biliyordu. Ece zaman kaybetmeyi istemiyordu. Çünkü Merkür'ü dünyadan gözlemlemek her zaman mümkün olmuyordu. Gezegenin Güneş'e çok yakın olması Merkür'ün gözlemlenmesinin önündeki önemli bir engeldi. Güneş'e 46 milyon km. kadar yaklaşan bir gök cismini, Güneş'in parlak ışıkları arasından seçmek elbette kolay değildi. Aslında Merkür, bir gök cisminden daha parlaktı fakat Güneş'in güçlü ışığı bu parlaklığı bastırıyordu. Dünya'dan Merkür gözlemi yapmanın diğer bir zorluğu da gezegenin Dünya'ya yaklaştığı kavuşum dönemlerinde karanlık yüzeyinin Dünya'ya dönük olmasıydı. Merkür'ün 116 Dünya günü süren kavuşum dönemlerinde gezegen yılda üç kez gözlem açısına giriyordu. Bu gözlem zamanlarında ise süre birkaç günle sınırlıydı. Bu yüzden Ece çok değerli olan bu zamanı iyi kullanmak istiyordu. Ece, ellerini nefesiyle ısıtıttıktan sonra yanaklarına götürdü. Yanakları ısınmasa bile soğuk rüzgârın etkisinden korunduğunu hissedince elleri yanaklarında koşmaya başladı.

Ece, teleskopu Merkür gezegenine ayarlamaya çalışırken kalbinin küt küt attığını hissediyordu. Onun bu heyecanı hem gök bilimi ödevini gözlem yaparak hazırlamasından hem de hakkında fazla bilgi olmayan Merkür'ün bir gizemini çözerek bilim tarihine geçme umudundan kaynaklanıyordu.

Ece, kendini gözletmekte oldukça cimri olan Merkür'ün fotoğraflarını da çekecekti. Yaptığı gözlemi fotoğraflarla belgeleyecek olması onun Merkür'le ilgili keşif yapma isteğini pekiştiriyordu.

Teleskopuyla Merkür'ün yüzey şekillerini tespit etmeye çalışan Ece, gözlerine inanamadı! Merkür'ün hemen yanında çok büyük bir ışık parlaması vardı. Silindir şeklindeki bu parlamanın orada olmaması gerekiyordu. Gök bilimi tarihinde bu tür bir kayıt yoktu. Heyecanla tanımlayamadığı cismin fotoğrafını çekti. "Bir keşif mi bu?" diye kendi kendine haykırdı. Aklına göz yanılması olabileceği geldi. Çünkü zaman zaman insanın başına bu tür olaylar gelebiliyordu. Güneş ışığının çarparak parlattığı o şey 4879,4 km. çapındaki Merkür'ün neredeyse dörtte biri boyutundaydı. Ece'nin ne olduğunu anlayamadığı o şeyin doğal olması pek mümkün görünmüyordu. Ece, teleskoptan gözünü hiç ayırmadan sürekli fotoğraf çekti. Çünkü hiçbir anı kaçırmak istemiyordu. Ece heyecanla gözlemini sürdürürken aklına gök bilimcilerin yanılması geldi. Bazı gök bilimciler Merkür ve Güneş arasında bir gezegen daha olması gerektiğini düşünmüşlerdi. Gök bilimcileri yanıltan Merkür'ün yörüngesinde tespit edilen titreşimdi. Onlar, gezegenin yörüngesindeki titreşimin oralarda olması gereken bir gezegenden kaynaklandığını sanmışlardı. Hatta yanılan bu

gök bilimciler, var olduğunu sandıkları bu gezegene “Vulkan” ismini dahi vermişlerdi. Fakat bahsettikleri bu gezegen hiçbir zaman keşfedilemedi. Çünkü Merkür ile Güneş arasında böyle bir gezegen yoktu. O dönemde gelişmemiş teleskop kullanan gök bilimciler yanılmıştı.

Merkür Gezegeni’nin hemen yanında parlayan bu şeyin Vulkan Gezegeni olmadığını zaten herkes biliyordu. Çünkü uzay araçlarıyla o bölgeye defalarca gidilmişti. Ece yeteri kadar fotoğraf çektiğini düşünerek son fotoğrafını da çekti ve aceleyle gözlemevinden çıktı.

MERKÜR GEZEĞENİNDE BİR ŞEYLER OLUYOR

Dağhan, Elmadag'ın zirvesindeki Gökkule adını verdiği evinde dinlenmeye çalışıyor, cam duvardan Ankara'nın gece manzarasını seyrediyordu. Şehrin ışıkları gökyüzündeki yıldızların ışıltılarına karışıyordu. Dağhan'ın gözleri sehpanın üstündeki kitaba ilişti. Kitap, gen kalıntılarından kopyalanmış mamutlarla ilgiliydi. Kitabı Denizhan doğum gününde hediye etmiş fakat Dağhan henüz okumaya zaman bulamamıştı. Soyu tükenmiş olan mamutların, gen kalıntılarıyla yeniden oluşturulması uzun süre önce gerçekleştirilmiş fakat zavallı kopya mamutlar çevreye uyum sağlayamamıştı. Dağhan kitabın sayfalarına göz atmaya başlamıştı ki melodik bir ses işitildi. Bu ses,

yapay zekâya sahip olan evin uyarısıydı. Oturduğu koltuğun hemen yanında Ece'nin görüntüsü belirdi. Ece çok heyecanlıydı ve hızlı hızlı konuşuyordu. "Dağhan! Merkür'de bir şeyler oluyor."

"Biraz sakın ol Ece. Neden bu kadar telaşlısın?"

"Çektiğim Merkür fotoğraflarını görünce sen de şaşıracaksın!"

"Fotoğrafta ne var? Çok merak ettim."

"Merkür gezegeninin yanında büyük bir ışıık parlaması var."

Dağhan bu duruma pek şaşırmadı.

"Merkür, Güneş'e çok yakın olduğu için gözlem sırasında Güneş parlamaları gözlemcileri yanıltır."

Ece itiraz etti.

"Merkür'ün dörtte biri büyüklüğünde bir parlama normal mi sence?"

Dağhan önce duraksadı, biraz düşündükten sonra sordu "Emin misin?" diye sordu.

"Elbette eminim! Elimde fotoğraflar var."

"Çok ilginç bir durum! O fotoğrafları görmek isterim."

“Hemen getiriyorum.”

Dağhan, Ece’yle konuştuktan sonra Denizhan’ı aradı ve onu yanlarına çağırdı.

Denizhan, Dağhan’ın bu davetinden aksi bir gelişme olduğunu anlamıştı.

“Önemli bir durum mu var?”

“Evet! Sanırım Merkür’de olağandışı bir durum varmış.”

“Nasıl bir durum?” diye sordu Denizhan heyecanla.

“Ece gezegenin yanında çok büyük bir ışıma tespit etmiş.”

“Güneş parlamalarından biridir. Bu günlerde Güneş’te hareketlilikler var.”

Dağhan “Ben de öyle düşünmüştüm fakat Ece alışagelmış bir durum olmadığından çok emin.” diye açıkladı. “Ece şimdi Gökkule’ye geliyor çektiği fotoğrafları gösterecek. Sen de gel birlikte inceleyelim. İstersen Robot Muncuk’a da haber ver o da gelsin. Robot Muncuk’un yapay zekâsından yararlanmış oluruz.”